

עין משפט
גר מצוה

א ב מ ח טו טז טז
שמואל הל' י' פ"ח
מחל' גרמ' הלכה ה' פ"ג
לפניו להע' ענין ר"ז סי'
דרכי ספק':
א"ב ב"ד פ"ח פ"ח פ"ח
נדרים הל' ה' פ"ג
לפניו דמ' טו טז ר"ד ר"ד
דרכי ספק':
ב"ד ר"ה מ"ח פ"ח מחל'
גירושין הל' י' פ"ח פ"ח
פסק' טו טז טז טז טז
קמח ספק':

פג:

המגרש פרק תשיעי גיטין

מסורת הש"ס

א (לעיל פכ"ה, ב) מסכתא
פ"ח פ"ח, ג) פ"ח מ: מ: ימות
מ: ודרבי עב: מ: עב: ימות
פכ"ה (ד) מסכתא פ"ח
עירובין פ"ח מ: מ: פ"ח
א: ויפ"ג, ז) קדושין ה'
ס) ויפ"ג, ח) (ז) לקמן
ט) (גדרים טו, ז)
י) ויקרא ב' (ט) דף
פכ"ה: ט) (גדרים טז, ז)
י) (סוף ג"מ, ז)

הגרות הב"ח

(ה) ה"ס ד"ה דמ' ור'
מקיש לרבנן דפליגי
לעיל פ"ח יפ"ג:

מוסף רש"י

על דעת בעלה היא
גודרת. על מנת אם יכלה
הבעל (שנכתו וכו')
אין זה כריתות. שהרי כל
ימיה קדוהו לו (לעיל פ"ח)
שכל ימיה היא נאמרת בו
למקום תנאי זה מחמת
הקדוהו (ה) שמתחילת היא
נמנעת מלשאתו וכו' ופ"ח
זה מלי וכו' לעולם ואין
זה הכלל (עדכ"ה פ"ח) אלו
השמות נמנעת זה לעולם
על יב"ח (פ"ח) נדרים פ"ח
לש"ס ח' ומותרת מל'
לש"ס ח' (עדכ"ה פ"ח)
נדרים פ"ח וכו' נדרים
כריתות. דהיינו מל'
למכר פקר כתיב, דמשמע
פקר נוספה, וכן דרשם
האחרים מיתורא לבעל
(עדכ"ה פ"ח). כל ימי
חייבתו אין זה כריתות.
שהרי כל ימי חייבה קדוהו
הוא ועל כרחיהו בעיני
המאן א"י. א"י חיי פלוני
זה היה זה כריתות. ומסתם
לכאור מיטת פלוני וגם
המיוס הוא נגו' שכל
קוללה אין כלל חייב אמת
איש, שאשתי אלא משמע
שנתה משקת ימי נתי פלוני
(שם).

תוספות ר"ד (המשק)

תנאיה ואם עברה ובטיל
התנאי לא בטיל ביטא
למפרט לא הכי אפילו כי
אמר לה כל ימי חייבת
אמאי אמרינן דאין זה
מיתת הוא הא אפשר דמית
אירו ברישא ומשתריא
למיטתו תמרא אלא לאו
כימי א"י דמית בעל
בירשא תנאיה לא ובטיל
הולבך אין זה כריתות
דאכתי אסורה לשתות אחר
מותו ואי שהיה בטיל ליה
גיטא למפרט וה"ה הכי
גמי בחיי פלוני אי מיתת
בעל ברישא ושתיא תתי
אחרו פלוני בטיל גיטא
למפרט ויכי אמרן לעיל
בפי מי שאתנו אהיה הרי
זה גיטין ע"פ שנתנו לו
מאחריו ודו נחת נחת לו
איהו זקוקה ליבם לא נתנה
לו זקוקה ליבם רשב"א

זוהי תנאי לאו לאחד מן היורשין אלא קום תנאי דנישא מהני לאחר מותו וה"ה נמי דמתינו בטיל גיטא

רבא ברבי ינאי משום וכן אחד סבירא ליה. וא"ת אי"כ ר' יוסף
דקאמר דרוחא אמי את דכרי רבי אלעזר בן עזריה מדברי
כונן וא"ת ליה הני פירכי סבר נמי כר' ינאי משום וכן אחד אי"כ מיקשי
(ה) לר' יוחנן דפליגי לעיל א"ר ינאי וי"ל דאיכא למימר דרוחא אמי
את דכרי רבי אלעזר לא משום הכי

פירכי קאמר וא"ת כיון דר"א מקרא
יליף הנהו וקניס מה משיצין על דכרי
דגורת הכמוז הוא וי"ל דמשום דס'
להשיב על דכרי מסתבר לאוקמי
קרא טפי כדדרכי רננן: מזה קודמי
הויה ראשונה ודא אגירא ביה כו'.
אע"ג דלגמרי על כרחין לא דמו דלא
נקודמי הויה ראשונה כרי לכ"ע
ונקודמי הויה כרי אסורה לקריבו
בעלה הראשון מ"מ הוקשו לענין כי
הכי דלא הו' אשתי אש מעיקרא ה"ג
בעל נקודמי הויה שנייה שמהא
מופקעת לגמרי ממנו מדון אשתי אש
ולא מהא אנדילא ביה כלל:

מ"מ
ומה
לפניו
עליה לא היא גט ודין מותרת
לשם אדם: ויאריך בינה כריתות
לא דרשי. והא דכרי יוסי הגלילי
דכרי כנול רבנן דרש' בפ"ג (לעיל דף
ד' ע"ב) כרת כריתות והא קאמר דלא
דכרי הו' דלא דרשי ליה לשהו דרשא
אלא לדרשא אחרינא: כל ימי חייבי
אין זה כריתות כל ימי חיי חייבי
פלוני ה"ו כריתות. מימה לדידי
היא שניה לקודמי הויה ראשונה מה קודמי
הויה ראשונה דלא אנדילא באיניש אחרניש
אף קודמי הויה שניה דלא אנדילא באיניש
אחרניש גופא מודה ר"א במגרש אשתו ואמר
לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני
והלכה ונישאת לאחר מן השוק ונחארמלה
או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו
השיב ר"ש בר אלעזר תשובה לדברי ר"א
היכן מצינו שזה אוסר וזה מתיר ולא והרי
יבמה דבעל אוסר ויבם מתיר התם יבם הוא
קא אמר לה דאי מבעל את שריא וקיימא הויה
גדרים נגודר אוסר י"א חכמה מתיר הא א"ר יוחנן
א"ן חכם מתיר כלום אלא בחרטה הרי
הפרת הבעל ראשה נודרת יובעל מיפר התם
כדבר פנחס משמיה דרבא ודאמר רב פנחס
משמיה דרבא כל הנודרת על דעת בעלה
היא נודרת נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר
כריתות דבר הכורת בינו לבינה הא למדת
שאין זה כריתות ורבנן דהיא כריתות מאי
עביד ליה מיבעי להו? ולכדתנאי יה"ו גיטין
ע"מ שלא תשתי וין ע"מ שלא תלכי לבית
אביך לעולם אין זה כריתות שלשים יום ה"ו
כריתות ואיך מכרת כריתות נפקא ואיך
כרת כריתות לא דרשי אמר רבא ה"ו גיטין
ע"מ שלא תשתי וין כל ימי חיי אין זה כריתות
כל ימי חיי פלוני ה"ו כריתות מאי לתנאיה
חיי דידיה נמי דלא מאי ומקיימא ליה
ה"ו כריתות אין זה כריתות כל ימי חיי פלוני ה"ו
כריתות: כעא מיניה רבא מרב נחמן ה"ויום אי את אשתי ולמחר את אשתי
מהו תיבעי לר' אלעזר תיבעי לרבנן תיבעי לרבי אלעזר עד כאן לא קאמר
רבי אלעזר התם אלא דלמאן דקא שרי קא שרי לעולם אבל הכא לא או
דלמא לא שגא תיבעי לרבנן עד כאן לא קאמר רבנן התם אלא דלא פסקה
מיניה לגמרי אבל הכא כיון דפסקה פסקה בחר דבעיא הדר פשטה
לה היום נכדו יהו גירושין ולמחר לא יהו גירושין דשייר בניעה מהו: סיבתי לר' אלעזר. דמכשיר כשיר: סיבתי לרבנן. דפסלי כשיר: כיון
דפסקה. מיניה היום לגמרי אלא כל אדם: פסקה. לכל אדם לעולם וזכו אינה אשתו עד שימור ויקדשה הלכך אין תנאי לו כלום: מלא